

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 539/2001

af 15. marts 2001

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1)

Ændret ved:

	nr.	Tidende side	dato
► <u>M1</u> Rådets forordning (EF) nr. 2414/2001 af 7. december 2001	L 327	1	12.12.2001
► <u>M2</u> Rådets forordning (EF) nr. 453/2003 af 6. marts 2003	L 69	10	13.3.2003

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 539/2001
af 15. marts 2001

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), nr. i),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 62, nr. 2), litra b), fastsætter Rådet visumregler for forventet ophold i højst tre måneder, og Rådet skal derfor fastsætte en liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum, når de passerer de ydre grænser, og en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Fastlæggelsen af disse lister er blandt de ledsageforanstaltninger, der ifølge artikel 61 er direkte knyttet til den frie bevægelighed for personer i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) Denne forordning er et led i udbygningen af Schengen-reglerne i overensstemmelse med protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, i det følgende benævnt »Schengen-protokollen«. Den berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til Schengen-reglerne, således som de fremgår af bilag A til Rådets afgørelse 1999/435/EF af 20. maj 1999 om definition af Schengen-reglerne med henblik på, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, at fastsætte retsgrundlaget for de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne ⁽³⁾.
- (3) Denne forordning er en videreudvikling af de bestemmelser, for hvilke Schengen-protokollen giver mulighed for et tættere indbyrdes samarbejde, og den falder ind under artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ⁽⁴⁾.
- (4) I medfør af artikel 1 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning. Derfor, og med forbehold af artikel 4 i nævnte protokol, gælder bestemmelserne i denne forordning hverken for Det Forenede Kongerige eller for Irland.
- (5) For at afgøre om statsborgere fra et givet tredjeland er underlagt visumpligt eller er fritaget for dette krav, foretages der en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier, navnlig vedrørende illegal indvandring, offentlig orden og sikkerhed, samt Den Europæiske Unions forbindelser med det pågældende tredjeland, samtidig med at der også tages hensyn til den regionale sammenhæng og til gensidighedsprincippet. Der bør indføres en fællesskabsmekanisme for iværksættelse af dette

⁽¹⁾ EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 66.

⁽²⁾ Udtalelse af 5.7.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

▼B

gensidighedsprincip for det tilfælde, at et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II, beslutter at indføre visumpligt for statsborgere fra en eller flere medlemsstater.

- (6) Da den frie bevægelighed for statsborgere fra Island, Liechtenstein og Norge er sikret i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er disse lande ikke opført på listen i bilag II.
- (7) For statsløse og konventionsflygtninge skal beslutningen om visumpligt eller visumfritagelse med forbehold af de forpligtelser, der følger af internationale aftaler, som medlemsstaterne har undertegnet, navnlig den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge, undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg, træffes på grundlag af det tredjeland, hvor disse personer har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter. I betragtning af forskellene mellem medlemsstaternes lovgivning om statsløse og konventionsflygtninge kan medlemsstaterne dog, hvis det tredjeland, hvor disse persongrupper har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter, er et af de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt, afgøre, om disse personer er underlagt visumpligt.
- (8) I særlige tilfælde, der berettiger til en særordning på visumområdet, kan medlemsstaterne fritage visse personkategorier for visumpligten eller omvendt pålægge dem visumpligt, bl.a. i overensstemmelse med folkeretten bestemmelser eller sædvane.
- (9) For at sikre, at systemet bliver gennemsigtigt, og at de berørte personer modtager oplysninger, skal medlemsstaterne meddele de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilke foranstaltninger de træffer inden for rammerne af denne forordning. Disse oplysninger skal af samme grund ligeledes offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- (10) Betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område eller udstedelse af visa berører ikke de gældende regler for anerkendelse af rejsedokumenters gyldighed.
- (11) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 er det, for at sikre en korrekt anvendelse af den fælles visumordning, nødvendigt og hensigtsmæssigt at vedtage en forordning for at fastlægge listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

▼M1

- (12) Denne forordning indebærer en fuldstændig harmonisering for så vidt angår de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav —

▼B

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag I, skal være i besiddelse af visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.
2. ►**M1** Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag II, er fritaget for det i stk. 1 omhandlede krav i forbindelse med ophold på højst tre måneder. ◀
3. Statsborgere fra nye tredjelande, der er opstået af lande, som er opført på listerne i bilag I og II, er underlagt kravene i henholdsvis stk. 1 og 2, indtil Rådet træffer anden afgørelse efter proceduren i den relevante artikel i traktaten.
4. Hvis et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, indfører visumpligt over for statsborgere fra en medlemsstat, finder følgende

▼B

bestemmelser anvendelse, med forbehold af en eventuel aftale om undtagelse fra visumpligt, som Fællesskabet måtte have indgået med det pågældende tredjeland:

- a) medlemsstaten kan skriftligt give Kommissionen og Rådet meddelelse om, at det pågældende tredjeland har indført visumpligt
- b) 30 dage efter en sådan meddelelse indføres der en midlertidig pligt for medlemsstaterne til at pålægge det pågældende tredjelands statsborgere visumpligt, medmindre Rådet på forhånd og med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse
- c) midlertidig indførelse af visumpligt offentliggøres af Rådet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden den træder i kraft
- d) Kommissionen behandler enhver anmodning fra Rådet eller fra en medlemsstat om, at den forelægger Rådet et forslag til ændring af bilagene til denne forordning, således at det pågældende tredjeland medtages i bilag I og slettes i bilag II
- e) hvis tredjelandet ophæver sin beslutning om indførelse af visumpligt, inden Rådet har vedtaget en sådan ændring af bilagene til denne forordning, giver den pågældende medlemsstat straks Kommissionen og Rådet skriftlig meddelelse herom
- f) meddelelsen offentliggøres af Rådet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den midlertidige indførelse af visumpligt for statsborgere fra det pågældende tredjeland ophæves syv dage efter datoen for offentliggørelsen.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved »visum« en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med:

- indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater på højst tre måneder i alt
- indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstats eller flere medlemsstaters områder, bortset fra lufthavnstransit.

Artikel 3

Med forbehold af de forpligtelser, som følger af den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge, undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg,

- har konventionsflygtninge og statsløse visumpligt, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag I
- kan konventionsflygtninge og statsløse fritages for visumpligt, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II.

Artikel 4

1. En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumplikten i artikel 1, stk. 1, eller fra visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for:

- a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas og andre officielle pas
- b) besætningen inden for civil luft- og skibsfart
- c) flybesætningen og det ledsagende personale på nødhjælps- eller redningsflyvninger og andet hjælpepersonale i katastrofe- og ulykkestilfælde
- d) besætningen på skibe i international flodtransport
- e) indehavere af laissez-passer, som visse mellemstatslige internationale organisationer udsteder til deres ansatte.

2. En medlemsstat kan give visumfritagelse til skoleelever, der er statsborgere i et tredjeland på listen i bilag I, og som har bopæl i et

▼B

tredjeland på listen i bilag II, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen.

3. En medlemsstat kan fravige visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for personer, der udøver lønnet beskæftigelse under opholdet.

Artikel 5

1. Senest ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden meddeler medlemsstaterne de øvrige medlemsstater og Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet i medfør af artikel 3, andet led, og artikel 4. Efterfølgende ændringer af foranstaltningerne skal meddeles inden fem arbejdsdage.

2. Meddelelserne i stk. 1 offentliggøres af Kommissionen til orientering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at anerkende stater og territoriale enheder samt pas, rejse- og identitetsdokumenter, som udstedes af deres myndigheder.

Artikel 7

1. Rådets forordning (EF) nr. 574/1999 ⁽¹⁾ erstattes af nærværende forordning.

2. Den endelige udgave af de fælles konsulære instrukser og den fælles håndbog således som udformet i Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 (SCH/Com-ex(99) 13) ændres således:

1) Betegnelsen i bilag 1, del I, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del I, i den fælles håndbog affattes således:

»Fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere er visumpligtige i de medlemsstater, der er bundet af forordning (EF) nr. 539/2001.«

2) Listen i bilag 1, del I, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del I, i den fælles håndbog erstattes med listen i bilag I til nærværende forordning.

3) Betegnelsen i bilag 1, del II, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del II, i den fælles håndbog affattes således:

»Fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere ikke er visumpligtige i de medlemsstater, der er bundet af forordning (EF) nr. 539/2001.«

4) Listen i bilag 1, del II, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del II, i den fælles håndbog erstattes med listen i bilag II til nærværende forordning.

5) Del III i bilag 1 til de fælles konsulære instrukser og del III i bilag 5 til den fælles håndbog udgår.

3. Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelser af 15. december 1997 (SCH/Com-ex(97) 32) og af 16. december 1998 (SCH/Com-ex(98) 53, REV 2) ophæves.

▼M1*Artikel 8*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁾ EFT L 72 af 18.3.1999, s. 2.

▼B*BILAG I***Fælles liste som omhandlet i artikel 1, stk. 1**

1) STATER

Afghanistan
 Albanien
 Algeriet
 Angola
 Antigua og Barbuda
 Arabiske Emirater, De Forenede
 Armenien
 Aserbajdsjan
 Bahamas
 Bahrain
 Bangladesh
 Barbados
 Belarus
 Belize
 Benin
 Burma/Myanmar
 Bhutan
 Bosnien-Hercegovina
 Botswana
 Burkina Faso
 Burundi
 Cambodja
 Cameroun
 Centralfrikanske Republik, Den
 Colombia
 Comorerne
 Congo
 Congo, Den Demokratiske Republik
 Côte d'Ivoire
 Cuba
 Djibouti
 Dominica
 Dominikanske Republik, Den

▼M2

Ecuador

▼B

Egypten
 Eritrea
 Etiopien
 Fiji
 Filippinerne
 Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro)
 Gabon
 Gambia
 Georgien
 Ghana
 Grenada
 Guinea
 Guinea-Bissau

▼B

Guyana
Haiti
Indien
Indonesien
Irak
Iran
Jamaica
Jordan
Kap Verde
Kasakhstan
Kenya
Kina
Kirgisistan
Kiribati
Kuwait
Laos
Lesotho
Libanon
Liberia
Libyen
Madagaskar
Makedonien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik
Malawi
Maldiverne
Mali
Marokko
Marshalløerne
Mauretanien
Mauritius
Mikronesien
Moldova
Mongoliet
Mozambique
Namibia
Nauru
Nepal
Niger
Nigeria
Nordkorea
Nordmarianerne
Oman
Pakistan
Palau
Papua Ny Guinea
Peru
Qatar
Rusland
Rwanda
Saint Christopher og Nevis
Saint Lucia
Saint Vincent og Grenadinerne
Salomonøerne
Samoa
São Tomé og Príncipe

▼B

Saudi-Arabien
Senegal
Seychellerne
Sierra Leone
Somalia
Sudan
Sri Lanka
Surinam
Swaziland
Sydafrika
Syrien
Tadsjikistan
Tanzania
Tchad
Thailand
Togo
Tonga
Trinidad og Tobago
Tunesien
Turkmenistan
Tuvalu
Tyrkiet
Uganda
Ukraine
Usbekistan
Vanuatu
Vietnam
Yemen
Zambia
Zimbabwe
Ækvatorialguinea

▼M2

Østtimor

▼B

2) TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER
ANERKENDT SOM STATER AF MINDST EN MEDLEMSSTAT

Den Palæstinensiske Myndighed

▼M2

_____

▼B

Taiwan

▼ B*BILAG II*

Fælles liste som omhandlet i artikel 1, stk. 2

1) STATER

Andorra
 Argentina
 Australien
 Bolivia
 Brasilien
 Brunei
 Bulgarien
 Canada
 Chile
 Cypern
 Costa Rica

▼ M2▼ B

El Salvador
 Estland
 Forenede Stater, De
 Guatemala
 Honduras
 Israel
 Japan
 Kroatien
 Letland
 Litauen
 Malaysia
 Malta
 Mexico
 Monaco
 New Zealand
 Nicaragua
 Panama
 Paraguay
 Polen
 Rumænien ► M1 ————— ◀
 San Marino

▼ M2▼ B

Singapore
 Slovakiet
 Slovenien
 Sydkorea
 Tjekkiske Republik, Den
 Ungarn
 Uruguay
 Vatikanstaten
 Venezuela

▼B

2) FOLKEREPUBLIKKEN KINAS SÆRLIGE ADMINISTRATIVE
OMRÅDER

SAR Hongkong ⁽¹⁾

SAR Macao ⁽²⁾

⁽¹⁾ Visumfritagelsen finder kun anvendelse på indehavere af pas udstedt af »Hong Kong Special Administrative Region«.

⁽²⁾ Visumfritagelsen finder kun anvendelse på indehavere af pas udstedt af »Região Administrativa Especial de Macau«.